

5. Klochko A.M., Sobyna V.O. Hromadskyi kontrol za diialnistiu politsii v Ukraini. [Public control over the activities of the police in Ukraine]. Retrieved from: http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/2423/gromads_kiy_kontrol_za_diyal_nistyu_poli.pdf?sequence=2&isAllowed=y [in Ukrainian].

6. Medvedenko S.V. (2019) Poniattia ta formy hromadskoho kontroliu za diialnistiu Natsionalnoi politsii Ukrainy. [Concepts and forms of public control over the activities of the National Police of Ukraine]. *Prykarpatskyi yurydychnyi visnyk*. 2019. 32-36. Retrieved from: <http://pyuv.onua.edu.ua/index.php/pyuv/article/view/183/729> [in Ukrainian].

7. Pro Natsionalnu politsiiu (2015, July 2) [On the National Police] Zakon Ukrainy vid 2 lypnia 2015 r. № 580-VIII Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> [in Ukrainian].

8. Yunin O.S. (2021) Poniattia hromadskoho kontroliu nad diialnistiu Natsionalnoi politsii Ukrainy. [The concept of public control over the activities of the National Police of Ukraine] *Administrativne pravo i protses*. 2021. №4. 200-204. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 15.10.2021

УДК 342.951

DOI: 10.36550/2522-9230-2021-11-59-63

Кондратенко Віталій Миколайович,

доктор юридичних наук, професор,

професор кафедри права та правоохоронної діяльності

Центральноукраїнського державного педагогічного університету

імені Володимира Винниченка

e-mail: kondratenkovitals@gmail.com

<https://orcid.org/0000-0001-6015-8326>

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В АДМІНІСТРАТИВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

У статті з'ясовано сутність державної політики у сфері запобігання корупційним ризикам в діяльності Національної поліції як однієї із головних складових державної антикорупційної політики України. Доведено, що ця політика виражає основоположні напрями функціонування держави, які мають консолідований та узагальнений характер, слугують своєрідним орієнтиром для реалізації компетенції суб'єктів владних повноважень у сфері попередження, запобігання, припинення корупційних правопорушень та притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності. Дістало подальшого обґрунтування позиція, що сформовані положення відповідної державної антикорупційної політики прописуються в низці відповідних стратегічних планових документах, які мають силу законів з подальшим розкриттям у підзаконних актах для виконання компетентними органами публічної влади.

Ключові слова: антикорупційна державна політика; запобігання корупції; корупційні правопорушення; корупційні ризики; Національна поліція України.

Kondratenko V. PECULIARITIES OF THE IMPLEMENTATION OF THE STATE ANTI-CORRUPTION POLICY IN THE ADMINISTRATIVE ACTIVITY OF THE POLICE AT THE CURRENT STAGE OF EUROPEAN INTEGRATION

In the article essence of public policy is found out in the field of prevention of corruption risks at activity of the National police as one of main constituents of public anticorruption policy of Ukraine. It is well-proven that this politics expresses fundamental directions, functioning of the state, that have the consolidated and generalized character, serve as an original reference-point for realization of competence of subjects of imperious plenary powers in the field of warning, prevention, stopping of corruption offences and bringing in of winy persons to administrative responsibility. Got further ground position that the formed positions of corresponding public anticorruption policy register in a row corresponding strategic documents that have force of laws with the further opening in acts for implementation of public power competent organs.

Key words: anticorruption public policy; prevention of corruption; corruption offences; corruption risks; National police of Ukraine.

Постановка проблеми. Запобігання корупційним ризикам в діяльності Національної поліції України є досить складною й багатогранною проблематикою. Адже антикорупційні механізми в Україні мають низку відповідних базових рівнів, які у свою чергу охоплюють значну кількість більш дрібних ланок, спрямованих на реалізацію завдань держави з ефективного та дієвого попередження, запобігання, припинення корупційних та інших подібних правопорушень, а також притягнення винних осіб до юридичної відповідальності.

Вказані структурні елементи тісно взаємопов'язані між собою, оскільки лише у своїй сукупності

дозволяють втілити у життя засади вітчизняної загальнодержавної антикорупційної політики. Окреслене вимагає поглибленого дослідження сучасного стану державної політики у сфері запобігання корупційним ризикам в діяльності Національної поліції.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Сфера організації здійснення запобігання корупційним ризикам у діяльності державних органів і безпосередньо Національної поліції України з урахуванням положень чинного адміністративного законодавства останніми роками ставала предметом наукових пошуків низки вітчизняних вчених, серед яких: О. І. Безпалова, Т. С. Гжибовська, Ю. В. Дмитрієв, О. В. Джафарова, Ю. О. Коваленко, В. О. Луговий, О. П. Мусієнко, С. В. Погорєлов, Є. Б. Приймак А. П. Рибінська, А. В. Танько, С. О. Шатрава, І. І. Яцків та ін. Ґрунтовний аналіз їхніх робіт дозволяє зробити висновок, що питання здійснення державної політики щодо запобігання корупційним ризикам у поліцейській діяльності висвітлено не у повній мірі. Основна увага приділена найбільш загальним або ж досить вузьким спрямуванням, а також фактично залишилися без розгляду особливості здійснення відповідної діяльності на сучасному етапі розвитку державотворення в умовах активного протікання євроінтеграційних процесів.

Метою статті є характеристика процесів формування та реалізації державної політики у сфері запобігання корупційним ризикам в діяльності Національної поліції України в сучасних умовах державотворення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Поняття державної антикорупційної політики та безпосередньо її складової – державної політики із запобігання корупційним ризикам в діяльності Національної поліції, не визначено у чинному законодавстві, зокрема у Законі України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 рр.». Водночас цим законодавчим актом зауважено, що відповідно до ст.ст. 5, 6 Конвенції ООН проти корупції держави-учасниці повинні розробляти і здійснювати ефективну скоординовану політику щодо протидії корупції та утворити з цією метою спеціально уповноважений орган [1; 2].

З огляду на це, незабаром прийнято Закон України «Про запобігання корупції», який визначає правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст і порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень. Однак, насамперед, запроваджено ключову інституційну структуру – НАЗК як центральний орган виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечує формування та реалізує державну антикорупційну політику. Працівниками апарату агентства та його територіальних органів є державні службовці, інші працівники, які виконують функції з обслуговування.

Важливими суб'єктами формування та реалізації державної антикорупційної політики також є Національна рада з питань антикорупційної політики та Комітет Верховної Ради України з питань антикорупційної політики. Названі владні інститути вирізняються з-поміж інших тим, що безпосередньо приймають участь у формуванні та реалізації державної антикорупційної політики, тоді як вся система органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування – тільки в її реалізації за встановленими правилами і прописаними процедурами. За їхньою діяльністю здійснюється системний контроль з одночасним наданням належної консультативної та інформаційно-методичної допомоги [3].

У кінцевому підсумку, розгляд таких владних повноважень дає певне уявлення щодо сутності та змісту поняття «державної політики» як основоположних напрямів функціонування держави, які мають консолідований та узагальнений характер, слугують специфічним орієнтиром для реалізації компетенції органів публічної влади у певній сфері, де у нашому випадку мова йде про запобігання та протидію корупції. Водночас ця тематика потребує науково-теоретичного поглиблення, з метою вироблення конструктивного розуміння державної політики із запобігання корупційним ризикам в діяльності Національної поліції.

На переконання С. О. Кравченка, державна антикорупційна політика –інтегративна взаємодія визначених законодавством суб'єктів запобігання та протидії корупції, спрямована на детермінацію та впровадження інституціональних, структурно-функціональних і ресурсних засад, організаційних заходів щодо унеможливлення проявів корупції в системі публічного управління. Ефективною передумовою політики запобігання корупції є детермінація управлінської функції публічно-правового моніторингу діяльності органів у виконавчій владі та виокремлення фінансового внутрішнього контролю [4, с. 29-30]. Наведені твердження розвинуто та узагальнено в окремих наукових дослідженнях останніх років, серед яких праці Т. С. Гжибовської, М. В. Кікалішвілі, Т. В. Кустової, К. М. Наумчука, Н. Г. Поплівчевої та ін.

Усі сформовані положення державної антикорупційної політики прописуються в низці відповідних стратегічних планових документах, які мають силу законів з подальшим розкриттям у підзаконних актах для виконання компетентними органами публічної влади [5]. Вважаємо за доречне систематизувати і запропонувати класифікацію нормативних документів, які стосуються державної політики із запобігання корупційним ризикам в діяльності Національної поліції.

До першого рівня стратегічних планових документах входять ті, що мають основоположний та загальний характер, наприклад, Стратегія сталого розвитку «Україна-2020», схвалена указом Президента України від 12.01.2015 № 5/2015, спрямована на впровадження європейських стандартів життя та вихід України на провідні позиції у світі. Одним із її векторів є безпековий – забезпечення гарантій безпеки держави, бізнесу та громадян, захищеності інвестицій і приватної власності, зокрема через закріплення

визначальною основою чесного і неупередженого правосуддя, невідкладне проведення очищення влади на всіх рівнях і забезпечення впровадження ефективних механізмів протидії корупції.

Національна стратегія сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016-2020 роки, затверджена указом Президента України від 26.02.2016 № 68/2016, гарантувала створення сприятливих умов для розвитку громадянського суспільства, різноманітних форм демократії участі, налагодження ефективної взаємодії громадськості з органами державної влади та органами місцевого самоврядування. Особливо зауважено, що такий розвиток за системної державної підтримки дає змогу залучати людські, організаційні, фінансові та технічні ресурси для надання соціальних та інших суспільно значущих послуг, сприяння процесу децентралізації державного управління і підвищенню його якості, а також скоротити державні видатки і запобігти корупційним ризикам [6, с. 89-91]. Наведене дає можливість зробити висновок, що ефективне впровадження сучасної державної антикорупційної політики України розцінюється міжнародною та вітчизняною спільнотою як одна із найголовніших компонент розбудови демократичної держави та розвитку громадянського суспільства з дієвим публічним управлінням.

Другий рівень відповідних стратегічних планових документах уособлюють нормативно-правові акти, що стосуються базових питань реформування публічного управління в частині реалізації положень антикорупційної стратегії України. Звісно її основа вибудована з урахуванням Закону України «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2014-2017 роки» та Стратегії комунікацій у сфері запобігання та протидії корупції, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 23.08.2017 № 576-р. Значна увага приділена запобіганню корупції у діяльності органів влади, а також створення системи доброчесної та професійної публічної служби згідно з міжнародними стандартами і кращим світовим досвідом.

У питаннях запобігання корупції у діяльності органів виконавчої влади наголошено, що однією з основних проблем, пов'язаних з високим рівнем корупції в діяльності таких органів, є відсутність ефективно діючих відомчих антикорупційних програм. Визначені завдання у сфері запобігання корупції в публічному секторі детерміновані ще за багато років до прийняття зазначеної антикорупційної стратегії, що знайшло вираження в подальших юридичних документах. Так, ще у положеннях Концепції адміністративної реформи в Україні, затвердженої указом Президента України від 22.07.1998 № 810/98, визначено, що варто розробити заходи щодо упередження корупційних дій та їхньої профілактики у сфері державної служби, вжити радикальних заходів для викорінення і запобігання проявам корупції, партійної та конфесійної прихильності.

Загалом реформа публічного управління є однією з основних реформ у країнах з перехідною економікою, що здійснюють комплексні трансформації у різних сферах державної політики. Окрім цього, у Стратегії реформування державного управління України на період до 2021 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 24.06.2016 № 474-р, підкреслено, що дієва система такого управління є одним з основних чинників конкурентоспроможності держави й передумовою європейської інтеграції. Високоякісна діяльність Кабінету Міністрів України щодо формування державної політики у різних сферах можлива за наявності професійної, результативної, ефективної та підзвітної системи центральних органів виконавчої влади.

Зниження значного адміністративного навантаження державного регулювання, покращення якості надання адміністративних послуг, забезпечення законності та прогнозованості адміністративних дій покращує позиції держави у світових рейтингах. Ефективна система державного управління є однією з основних передумов демократичного врядування, що ґрунтується на принципах верховенства права та забезпечує здійснення заходів для сприяння доброчесності, запобігання корупції та гарантування дисципліни на державній службі [7, с. 32]. Цей стратегічний напрям знайшов своє логічне розширення у межах Заходів щодо запобігання корупції в міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, затверджених розпорядженням Кабінету Міністрів України від 05.10.2016 № 803-р. Відповідні заходи прописані для конкретних суб'єктів владних повноважень, оформлених у передбачений План здійснення заходів щодо запобігання корупції в міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади.

Оскільки Національна поліція входить до органів системи МВС України, тому нас у першу чергу цікавить саме це відомство. Зокрема основний акцент спрямовано на таке: 1) аналіз актів Кабінету Міністрів України, які регламентують діяльність МВС, та його нормативно-правових актів з метою виявлення в них можливих корупціогенних чинників; 2) залучення громадськості до здійснення антикорупційних заходів та моніторингу діяльності МВС, а також до запуску та моніторингу діяльності сервісних центрів нового зразка; 3) запровадження системного навчання працівників апарату, закладів, установ, організацій, що належать до сфери управління МВС, з питань, пов'язаних із запобіганням корупції; 4) запобігання проявам зловживання владою та службовим положенням під час складання іспитів на отримання посвідчень водія.

Означене розкриває лише незначну частину функціонування МВС України у цій сфері, тому варто виокремити наступний, третій, рівень аналізованих стратегічних планових документах, які більш суттєво виражають специфіку процесів формування та реалізації державної політики щодо запобігання корупції. Стратегією розвитку органів системи Міністерства внутрішніх справ на період до 2020 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15.11.2017 №1023-р визначено, що сучасні виклики, зумовлені впливом комплексу соціальних, економічних, політичних, правових, психологічних та інших

чинників, вимагають системного реагування, адекватної трансформації сектору національної безпеки, зокрема органів системи МВС України.

Центральне місце на окресленому рівні нормативно-правових актів посідає Антикорупційна програма Міністерства внутрішніх справ України на 2020-2022 роки, затверджена наказом МВС України від 31.01.2020 № 84, метою якої є удосконалення системи запобігання і протидії корупції у відомчому апараті, територіальних органах, закладах, установах і на підприємствах, що належать до сфери управління; забезпечення координації системи запобігання і протидії корупції в органах системи МВС України, зокрема Національній поліції; впровадження механізмів прозорості, доброчесності, зниження корупційних ризиків і підвищення рівня довіри до діяльності правоохоронних органів.

Насамкінець, четвертий рівень охоплює юридичну стратегічну документацію, яка має спеціалізований характер, адже безпосередньо окреслює питання запобігання корупції в Національній поліції. Доречно зауважити, що всі розкриті вище рівні взаємопов'язані, доповнюють та розширюють відповідні форми, методи й адміністративно-правові засоби з метою створення сприятливого середовища, що суттєво знижує ризики вчинення корупційного правопорушення в службовій діяльності. На сьогодні певну основу утворює Антикорупційна програма Національної поліції України на 2019-2021 роки, затверджена наказом голови Національної поліції України від 20.03.2019 № 246, та низка супутніх відомчих нормативно-правових актів, які розширюють та конкретизують сукупність відповідних планових антикорупційних заходів, здійснюваних за чітко визначеними процедурами.

Висновки. Державна політика із запобігання корупційним ризикам в діяльності Національної поліції України є однією із головних складових державної антикорупційної політики України. Вона виражає основоположні напрями функціонування держави, які мають консолідований та узагальнений характер, слугують своєрідним орієнтиром для реалізації компетенції суб'єктів владних повноважень у сфері попередження, запобігання, припинення корупційних правопорушень та притягнення винних осіб до адміністративної відповідальності. Окрім іншого, вона транслюється у безперервному та логічному зв'язку з державною антикорупційною політикою України, а також на виконання національних стратегій розвитку демократизації країни.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Про затвердження Державної програми щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2015-2017 роки : Постанова Кабінету Міністрів України від 29.04.2015 № 265р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/265-2015-%D0%BF> (дата звернення: 25.08.2021).
2. Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції: підпис. 31 жовтня 2003р., ратифікована Україною 18 жовт. 2006 р. *Відом. Верхов. Ради України*. 2007. № 49. С. 2048.
3. Про Національну антикорупційну стратегію на 2011-2015 роки : Указ Президента України від 21.10.2011 № 1001/2011. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1001/2011> (дата звернення: 25.08.2021).
4. Кравченко С. О. Підходи до розуміння антикорупційної політики в публічному управлінні. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія : Державне управління*. 2018. Т. 29(68), № 2. С. 28-33.
5. Заброда Д. Г. Поняття державної антикорупційної політики. *Право і Безпека*. 2012. № 2. С. 98-105.
6. Державна антикорупційна політика і запобігання та протидія корупції на публічній службі в органах державної влади і органах місцевого самоврядування: монографія / за ред. Ю.В. Ковбасюка, В. Л. Федоренка. Київ, 2016. 524 с.
7. Соловйов В. М. Запобігання і протидія корупції в державному управлінні України : монографія. Київ, 2012. 508 с.

REFERENCES:

1. Pro zatverdzhennya Derzhavnoyi prohramy shchodo realizatsiyi zasad derzhavnoyi antykoruptsiynoyi polityky v Ukraini (Antykoruptsiynoyi stratehiyi) na 2015-2017 roky: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 29.04.2015 № 265r [«On Approval of the State Program on Implementation of the Principles of State Anti-Corruption Policy in Ukraine (Anti-Corruption Strategy) for 2015-2017» Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 29.04.2015 No. 265p]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/265-2015-%D0%BF> (accessed: 25.08.2021). [in Ukrainian].
2. Konventsiya Orhanizatsiyi Ob'yednanykh Natsiy proty koruptsiyi [United Nations Convention against Corruption]. Vidomosti Verkhovnoyi Rady Ukrainy – Information of the Verkhovna Rada of Ukraine, 49/2048. [in Ukrainian].
3. Pro Natsional'nu antykoruptsiynu stratehiyu na 2011-2015 roky: Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 21.10.2011 № 1001/2011 [«On the National Anti-Corruption Strategy 2011-2015» Presidential Decree No. 1001/2011 of October 21, 2011]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1001/2011> (accessed: 25.08.2021). [in Ukrainian].
4. Kravchenko, S. (2018). Pidkhody do rozuminnya antykoruptsiynoyi polityky v publichnomu upravlinni. Vcheni zapysky Tavriys'koho natsional'noho universytetu imeni V. I. Vernads'koho. Seriya : Derzhavne upravlinnya – Notes of the Taurida VI Vernadsky National University. Series: Public Administration, 2, 28-33. [in Ukrainian].
5. Zabroda, D. (2012). Ponyattya derzhavnoyi antykoruptsiynoyi polityky. Pravo i Bezpeka – Law and

Security, 2, 98-105. [in Ukrainian].

6. Kovbasyuk, Yu., & Fedorenko, V. (2016). Derzhavna antykoruptsiyna polityka i zapobihannya ta protydiya koruptsiyi na publichniy sluzhbi v orhanakh derzhavnoyi vlady i orhanakh mistsevoho samovvryaduvannya: monohrafiya. Kyiv. [in Ukrainian].

7. Solovyov, V. (2012). Zapobihannya i protydiya koruptsiyi v derzhavnomu upravlinni Ukrainy: monohrafiya. Kyiv. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 18.10.2021

УДК 342.9

DOI: 10.36550/2522-9230-2021-11-63-74

Омельченко Андрій Володимирович,
доктор юридичних наук, професор, завідувач
кафедри цивільного та трудового права
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»
e-mail: a.omelchenko@i.ua
<https://orcid.org/0000-0002-8407-8555>

ПРАВОВІ ЗАСАДИ ОТРИМАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ МІЖНАРОДНОЇ ТЕХНІЧНОЇ ДОПОМОГИ В УКРАЇНІ

В даній науковій статті розглянуто правові засади отримання та використання міжнародної технічної допомоги в Україні, а також її оподаткування та митного регулювання. Визначено, що міжнародна технічна допомога є одним із видів зовнішньої економічної допомоги, що надходить в Україну від зарубіжних донорів - іноземних держав та міжнародних організацій.

Систему суб'єктів правовідносин у сфері залучення та використання іноземних інвестицій складають такі суб'єкти: бенефіціар, виконавець, відповідальна особа, партнер з розвитку, інститути громадянського суспільства, координатор проекту (програми), реципієнт, субпідрядник.

Процедура залучення міжнародної технічної допомоги полягає в наступному: 1. Міністерства, інші центральні та місцеві органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим подають до Секретаріату Кабінету Міністрів України запити для залучення міжнародної технічної допомоги; 2. Секретаріат Кабінету Міністрів України аналізує подані запити на відповідність завданням та заходам; 3. Бенефіціар або потенційний реципієнт у разі надходження від партнера з розвитку пропозицій щодо започаткування проекту (програми) інформує про це Секретаріат Кабінету Міністрів України, оформляє запит до партнера з розвитку згідно з його вимогами і копію запиту подає до Секретаріату Кабінету Міністрів України.

Важливою підставою для можливості реалізації проектів (програм) міжнародної технічної допомоги є акредитація їх виконавців (юридичних осіб - нерезидентів).

Звільнення від оподаткування міжнародної технічної допомоги стосується також акцизного податку. Звільняється від оподаткування міжнародна технічна допомога, що надходить в рамках ініціативи країн Великої вісімки «Глобальне партнерство проти розповсюдження зброї та матеріалів масового знищення».

Важливим джерелом нормативно-правового регулювання міжнародної технічної допомоги є міжнародні договори.

Виходячи із аналізу законодавства України, практики залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги в Україні можливо прийти до висновку про необхідність прийняття Закону України «Про міжнародну технічну допомогу».

Ключові слова: міжнародна правова допомога, правове регулювання, бенефіціар, реципієнт, донор.

Omelchenko A. LEGAL BASES OF RECEIVING AND USING INTERNATIONAL TECHNICAL ASSISTANCE IN UKRAINE

This scientific article considers the legal basis for obtaining and using international technical assistance in Ukraine, as well as its taxation and customs regulation. It is determined that international technical assistance is one of the types of foreign economic assistance coming to Ukraine from foreign donors - foreign countries and international organizations.

The system of subjects of legal relations in the field of attraction and use of foreign investments consists of the following subjects: beneficiary, executor, responsible person, development partner, civil society institutions, project coordinator (program), recipient, subcontractor.

The procedure for attracting international technical assistance is as follows: 1. Ministries, other central and local executive bodies, the Council of Ministers of the Autonomous Republic of Crimea shall submit requests to the Secretariat of the Cabinet of Ministers of Ukraine for attracting international technical assistance; 2. The Secretariat of the Cabinet of Ministers of Ukraine analyzes the submitted requests for compliance with tasks and measures; 3. The beneficiary or potential recipient in case of receipt of proposals from the development partner to initiate a project (program) informs the Secretariat of the Cabinet of